

§. 90. *Стѣнитѣ на Јерихонъ падатъ самы.*

Имаше въ онѣзи мѣста градъ съ ѣкы стѣны и кулы, който са наричаше *Јерихонъ*, и мѹченъ за прѣвземанье. Но Исусъ въ надѣжда на Божіята помощъ не удари на градътъ съ орѹжіе и съ силы, заповѣда само да носѹтъ ковчегътъ около стѣнитѣ и свещеницитѣ да тѹрбѹтъ. Като обиколихъ съ ковчегътъ седемъ пѹти, тозъ часъ са съборихъ стѣнитѣ и кулитѣ, и подиръ туй градътъ са прѣвзе и са разграби. (Ис. s. 1—.)

§. 91. *Исусъ възпира слънцето.*

Ханаанскитѣ царѣ като са съединихъ, излѣзохъ срѣщо Евреитѣ. А Богъ рече на Исуса: „Не са бой отъ тѣхъ! побѣдата е твоя.“ Исусъ слѣдователно нападнъ на тѣхъ и ги обѹрихъ на бѣгъ. Когато тѣ бѣгахъ паднѹхъ отъ небето камъни едры като градъ и мнозина убихъ. Но понеже приближаваше вечеръ прѣди да са свърше работата, Исусъ заповѣда на слънцето да са спре. И наистина слънцето са спрѣ и деньтъ са прострѣ докато изгинъ войската на противницитѣ. (Ис. i. 1—27.)

§. 92. *Исусъ ввожда Евреитѣ въ обѹтованната земя и умира въ 3884 год.*

Като са надвихъ и поворихъ сичкитѣ народы на Палестына, Исусъ въведе Евреитѣ въ опрѣдѣленната за тѣхно живѣлище земя, разподѣли на сѣко колѣно нивитѣ и градоветѣ, който обладахъ, и послѣ умрѣ. Подиръ туй върховната власть прѣминъ на *сѣдници-*